

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo , samlede og udgivne af P.A. Fenger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 21. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_470_1-txt-shoot-idm713.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vilde man nu sige: velan! Halvfemtsernes Begreb om Billedsprog, bibelhistorisk Sang, og Almuens Forhold til begge Dele, var ligesaa skjævt som spidsborgerligt, men det Hjertelige havde man dog vist megen Sands for, da har vi ogsaa ved begge disse Psalmer seet en mærkelig Mangel paa denne Sands, og hvad enten vi paa Barnehjertets Vegne spørge om de Gammel-Danske Psalmer, der vel ikke var af Kingo, men staae dog endnu, for en Deel, i yndig Blyhed, hvor han skinner, eller vi, halv paa Sammes, halv paa Mands-Hjertets Vegne, spørge om de Lutherske Psalmer, eller paa Kvinde-Hjertets Vegne, om de 22 Brorsonske, da faae vi omtrent samme Svar, som da vi, paa Bibelaandens og Ridderhjertets Vegne, spurgde om de Kingoske, enten: heraf er slet ingen Spor, eller: Gud bedre os! hvor det seer ud! Da de fleste Lutherske Psalmer har været daarlig fordanskede, vil jeg kun anmærke, at der i vor ny Psalmebog end ei findes Spor af den i det Hele kirkelig godt oversatte, deilige Barnesang om Julen: Fra Himmelen høit komme vi nu her, og at Luthers mageløse Krigssang for Christi Kirke mod Helvedes Porte: Vor Gud han er saa fast en Borg, er blevet til en ligesaa ubetydelig som uskyldig Hverdags-Vise for skikkelige Folk, der gaae i Mørke, og slaaes i Blinde med Syndens Lyst! Naar man for Resten seer, at Djævelen dog trodsedes i denne Psalme, som den stod i Prøvebindet, men stikles nu kun paa blandt Mørkets frække Skarer, da maa man virkelig tænke, den Ændring skedte, for ei at gjøre Djævelen vreed, thi, uagtet man tit i de gamle Psalmebøger med Grund kunde ønske lidt mindre om Helvede, og lidt meer om Himmerig, saa er det dog alt for latterligt at undsige Djævelen ved Daaben, som Kirkens og Christen-Livets farligste Fjende, og derpaa, under hele Kirkegangen, at lade, som han aldrig var til, og naar vi tie kvær om Ormen som aldrig dør, og Ilden som ingen udslukker, da er det ikke Jesu Talebrug vi efterligne! Det var derfor en velgrundet Indvending, der af Almuen tit blev gjort, at Djævelen slet ikke, og Helvede neppe, nævnedes i hele Bogen, thi saa nemt det end var de unge Præster at slaae den Ting hen i Spas, saa kunde man dog hverken med Rette forlange af Bønder, at de skulde kunne finde sig i den hovedkulds Overgang fra alt for meget til slet intet, ei heller lader det sig forene enten med vor Daabs-Pagt, eller med vor Bibel, eller med den christelige Erfaring gennem alle Aarhundreder, at man kan ignorere Djævel 23og Helvede, uden netop derved at have dem idelig paa Halsen, og være hardtad vaabenløs imod dem!